Consfătuirea F. R. G.

Pentru îmbunătăţirea activităţii la

Pe linia dezvoltării şi îmbunătăţirii continue a activităţii de gimnastică din ţara noastră în lumina sarcinilor cuprinse în Salutul C.C. al P.M.R., al Consiliului de Stat şi Consiliului de Miniştri adresat Conferinţei pe ţară a Uniunii de Cultură Fizică şi Sport, precum şi în Hotărîrea Conferinţei pe ţară a UCFS, zilele trecute a avut loc la Bucureşti consfătuirea Federaţiei Romîne de Gimnastică.

La această consfătuire au luat parte preşedinţi ai consiliilor regionale UCFS, vicepreşedinţi cu probleme tehnice, preşedinţi ai comisiilor regionale de gimnastică, secretari ai cluburilor sportive, antrenori, profesori, sportivi fruntaşi.

Cu prilejul lucrărilor consfătuirii, au fost dezbătute problemele esenţiale ale activităţii de gimnastică, au fost analizate realizările dar şi cauzele care au împiedicat dezvoltarea gimnasticii la nivelul sarcinilor şi condiţiilor create.

In prima parte a consfătuirii, tov. conferenţiar universitar Ion Şiclovan, preşedintele F.R.G., a analizat pe larg principalele aspecte ale activităţii de gimnastică din ţara noastră. In partea a doua a expunerii s-au propus o serie de măsuri menite să îmbunătăţească substanţial calitatea muncii în gimnastică. In cuvîntul lor, participanţii la consfătuire au dezbătut cu competenţă şi spirit de răspundere problemele actuale ale gimnasticii, au prezentat propuneri valoroase, contribuind astfel la elaborarea unor măsuri eficiente pentru lichidarea rămînerii în urmă a acestei importante discipline sportive din sistemul nostru de educaţie fizică. In încheierea lucrărilor consfătuirii, tovarăşul Aurel Duma, preşedintele Consiliului General al UCFS, a subliniat importanţa acestei consfătuiri care va contribui, desigur, la rezolvarea unor probleme arzătoare ale gimnasticii.

Această consfătuire trebuie să constituie pentru antrenorii, profesorii şi activiştii noştri sportivi un important moment de cotitură. Ei trebuie să contribuie, prin activitatea lor viitoare, la ridicarea nivelului tehnic al gimnasticii din ţara noastră pe culmi tot mai înalte, la dezvoltarea continuă în rîndurile tineretului a acestei importante ramuri sportive.

In anii regimului de democraţie populară mişcarea sportivă din ţara noastră a obţinut succese importante, a spus tov. Ion Şiclovan în analiza prezentată. La aceste succese, gimnastica şi îndeosebi cea feminină a adus partea ei de contribuţie. In practicarea gimnasticii sînt atraşi tot mai mulţi tineri din şcoli, facultăţi, întreprinderi şi instituţii.

Anul trecut la finala campionatelor seniorilor şi juniorilor au participat cîte 27 de echipe. Gimnastica noastră a obţinut unele rezultate frumoase şi în marile competiţii internaţionale. La Jocurile Olimpice de la Melbourne şi Roma, la campionatele mondiale de la Moscova din 1958, la „Cupa Europei" din 1957 şi 1959 echipa feminină a R.P.R. s-a clasat printre primele trei ţări din Europa şi din lume.

Datorită condiţiilor create de partid mişcării sportive, gimnastica dispune de o bază materială infinit mai bună decît în trecut. Dacă înainte de 23 August sălile de gimnastică înzestrate cu aparate se puteau număra pe degete, astăzi gimnaştii au la dispoziţie peste 300 de săli bine utilate.

REZULTATELE OBTINUTE NU NE MULTUMESC TOTUŞI

Cu toate succesele înregistrate, baza de masă şi valoarea performanţelor gimnasticii noastre nu corespund nici pe departe condiţiilor materiale şi organizatorice asigurate mişcării de cultură fizică. In raportul prezentat la Conferinţa pe ţară a UCFS, se subliniază în mod critic că în gimnastică se fac simţite lipsa bazei de masă şi nivelul scăzut al procesului de instruire. De ani de zile nu reuşim să formăm o echipă reprezentativă masculină care să se situeze în primele zece locuri din lume, iar echipa feminină s-a prezentat la un nivel scăzut la campionatele mondiale din acest an.

De mulţi ani, nivelul campionatelor R.P.R. în toate etapele este inadmisibil de scăzut. Exigenţa faţă de pregătirea gimnaştilor este slabă. Nu s-au luat măsuri eficiente privind îmbunătăţirea procesului de instruire, ridicarea exigenţei faţă de munca antrenorilor şi sportivilor.

Gimnastica este apreciată ca o disciplină de bază a sistemului de educaţie fizică. Ea reprezintă unul din principalele mijloace de dezvoltare fizică şi de pregătire multilaterala a generaţiei în creştere. Gimnastica trebuie să ocupe deci un loc de frunte în conţinutul activităţii tuturor verigilor şi formelor de organizare. Analizînd însă situaţia ei în fiecare din aceste verigi, se constată că ea n-a ajuns să ocupe acest loc.

GIMNASTICA DIN ŞCOLI ŞI DIN FACULTĂTI SE DESFĂŞOARĂ LA UN NIVEL SCĂZUT

In verigile învăţămîntului, pe linia activităţii de educaţie fizică gimnastica nu numai că nu ocupă un loc de frunte, dar se află mult în urma altor sporturi. Desigur, nu putem trece cu vederea faptul că Ministerul Învăţămîntului a luat o serie de măsuri menite să ridice nivelul organizatoric şi metodic de predare a gimnasticii. Au fost înfiinţate secţii de gimnastică în şcolile sportive de elevi, în şcolile cu program special de educaţie fizică, în asociaţii şi cluburi şcolare. Din anul 1950 gimnastica a figurat, an de an, în programul campionatelor şcolare, iar din anul 1957 au fost organizate tabere pentru cei mai dotaţi elevi.

Cu toate acestea, activitatea de gimnastică în şcoli se desfăşoară la un nivel scăzut. In cele peste 1.000 de asociaţii sportive din şcolile medii, profesionale şi tehnice sînt numai 63 de secţii de gimnastică. Şi chiar în aceste secţii sarcinile gimnasticii de bază sînt complet neglijate. Greşeli grave se manifestă şi în activitatea şcolilor sportive de elevi; selecţionarea elementelor nu se face pe baza unor criterii obiective, ci mai mult după bunăvoinţa unor profesori, după necesitatea acestora de a completa cifric o grupă; nu se asigură în mod corespunzător o pregătire fizică generală şi specifică; chiar în pregătirea specifică se urmăreşte învăţarea în exclusivitate a exerciţiilor impuse din programul de clasificare.

Intr-o astfel de situaţie se găseşte gimnastica în învăţămîntul superior. Cei peste 80.000 de tineri care studiază în învăţămîntul superior ar putea să atingă rezultate înalte în acest sport, întrucît sînt tocmai la vîrsta optimă pentru obţinerea acestora. Totuşi, nivelul campionatelor universitare este foarte scăzut, iar participarea extrem de redusă. Mulţi absolvenţi cu specializarea gimnastică ai I.C.F., care lucrează în învăţămîntul superior nu justifică prin rezultate încadrarea respectivă.

Este necesar să se studieze şi să se ia măsuri corespunzătoare pentru ca şcoala şi universitatea, aceste izvoare nesecate de tinere talente, să fie folosite mai mult pentru dezvoltarea bazei de masă a gimnasticii.

MAI MULTA EXIGENTA FATA DE ACTIVITATEA CLUBURILOR ŞI ASOCIAŢIILOR

Trecînd la analiza situaţiei secţiilor din celelalte asociaţii şi cluburi — a spus în continuare vorbitorul — se constată că nici aici lucrurile nu merg aşa cum trebuie. In majoritatea secţiilor munca se caracterizează printr-un nivel mediocru şi submediocru. Cluburi sportive cum sînt Steaua, Petrolul Ploieşti, Dinamo Bacău, C.S.M.S. Iaşi, Olimpia şi Unirea Bucureşti, Ştiinţa Timişoara, Ştiinţa Cluj şi altele nu au secţii de gimnastică bine organizate.

Sînt regiuni întregi în care cadrele noastre tehnice nu au reuşit să pregătească măcar un gimnast de categoria I (Bucureşti, Galaţi, Hunedoara, Maramureş, Ploieşti, Suceava, etc.). Chiar regiunile cu o tradiţie mai bogată în gimnastică bat pasul pe loc de cîţiva ani de zile (Cluj, Braşov, Banat, Mureş-Autonomă Maghiară şi Crişana).

Cauzele acestor stări de fapte sînt multiple. Gimnastica încă nu este apreciată ca unul dintre sporturile de bază, nici chiar de către cei care lucrează nemijlocit în secţiile de gimnastică. Consiliile regionale UCFS, F.R.G. şi comisiile de gimnastică nu au luat măsuri pentru ca gimnastica să se bucure de o atenţie corespunzătoare importanţei sale.

Din cei 277 de antrenori, doar 30 au reuşit să pregătească sportivi de categoria I şi maeştri, iar din cele 185 de secţii doar 24 au avut sau au gimnaşti de categoria I şi maeştri. Comisiile regionale — inclusiv cea a oraşului Bucureşti — duc o muncă birocratică, sînt rupte de teren, nu se ocupă de problemele conţinutului muncii şi de calitatea procesului instructiv-educativ în secţii. Comisiile regionale Bacău, Ploieşti, Banat etc. nu au analizat în ultimii ani activitatea nici unei secţii de gimnastică, a nici unui antrenor.

Rămînerea în urmă a valorii gimnasticii masculine şi creşterea prea lentă a celei feminine, se datoresc şi modului cu totul defectuos în care se efectuează selecţionarea. La foarte multe echipe găsim elemente lipsite de viteză de reacţie, de detentă, de forţă şi de supleţe, iar expresivitatea mişcărilor este sub orice critică.

O altă cauză care frînează dezvoltarea gimnasticii este goana după rezultate imediate. Numeroşi gimnaşti talentaţi au fost împiedicaţi să concureze la categorii superioare, pentru a obţine note mari la categorii inferioare (echipa feminină a C.S.S. Bucureşti, cea masculină a şcolii medii din Rm. Vîlcea).

CONŢINUTUL MUNCII DE INSTRUIRE TREBUIE IMBUNĂTĂŢIT

Deşi creşte tot mai mult numărul specialiştilor cu calificare superioară, în conţinutul procesului de instruire se mai manifestă lipsuri serioase. Antrenorii nu aplică învăţămintele trase cu ocazia vizionării unor mari competiţii internaţionale sau cele culese cu ocazia cursurilor şi schimburilor de experienţă.

Una din deficienţele principale ale procesului de instruire o constituie lipsa de varietate a mijloacelor şi metodelor folosite în lecţii. Majoritatea antrenamentelor au un caracter static, şablon, nu se folosesc metode de angrenare dinamică, colectivă a gimnaştilor, iar unii antrenori sau profesori îşi axează conţinutul pregătirii numai pe învăţarea exerciţiilor impuse din programul de clasificare. Din această cauză promovarea la o categorie superioară se efectuează greoi. In desfăşurarea procesului de instruire, specialiştii nu se sprijină suficient pe date ştiinţifice, pe generalizarea experienţei şi a metodicii înaintate. Printre antrenorii care lucrează în baza unei rutine şi a unor cunoştinţe depăşite amintim pe Iosif Kaufman, Erdberg Waldemar, din Bucureşti, Gheorghe Trif din Timişoara, Zoltan Ghedeon din Tg. Mureş ş.a. In conţinutul planificării muncii de pregătire nu se reflectă îmbinarea armonioasă a tuturor factorilor antrenamentului; nu se acordă suficientă importanţă pregătirii fizice multilaterale şi speciale nici la sportivii de categorii superioare.

Un alt factor care influenţează negativ creşterea valorii gimnaştilor este aplicarea superficială şi limitată a principiului individualizării antrenamentului. In unele secţii, în care lucrează grupe de seniori, juniori şi copii, de multe ori se folosesc aceleaşi mijloace, acelaşi volum şi aceeaşi intensitate pentru toţi gimnaştii. Aşa se lucrează în secţiile de gimnastică de la Ş.S.E. Arad, Unirea şi Olimpia Bucureşti, C.S.M. Cluj, Ş.S.E. Bacău, Ş.S.E. Alba Iulia, Petrolul Ploieşti, C.S.M.S. Iaşi etc.

Toate aceste greşeli metodice confirmă că în gimnastica noastră nu există încă o metodică unitară de pregătire, care să fie aplicată şi să străbată ca un fir călăuzitor toate verigile mişcării noastre sportive.

ALCĂTUIREA CU CHIBZUINŢĂ A CALENDARULUI COMPETIŢIONAL

In ridicarea nivelului performanţelor, un rol de seamă revine sistemului competiţional. Este necesar ca fiecare secţie şi comisie regională să-şi alcătuiască cu multă chibzuinţă calendarul competiţional, axat pe cel al F.R.G. Menţionăm în acest sens iniţiativele bune ale unor comisii regionale care au tradiţie în organizarea unor concursuri şi demonstraţii de gimnastică (Cluj, Banat, Braşov etc.).

Adeseori, primele etape ale competiţiilor din calendarul F.R.G. nu se organizează de loc sau se organizează formal. In unele regiuni ca Bacău, Galaţi, Suceava, Crişana, Hunedoara şi Oltenia aceste concursuri sînt formale, rezultatele nu oglindesc valoarea reală a gimnaştilor. In ultimii ani, campionatele republicane nu s-au ridicat la un nivel tehnic satisfăcător. In finala campionatului republican al seniorilor lipsesc de ani de zile reprezentanţii regiunilor Hunedoara, Suceava, Galaţi, Oltenia, Ploieşti şi Argeş fie cu echipe masculine sau feminine, fie cu ambele.

PENTRU CREŞTEREA CONTINUĂ A BAZEI MATERIALE

Sprijinul material acordat de către partid şi guvern mişcării sportive a permis construirea a numeroase baze sportive moderne şi săli de gimnastică bine utilate. Intreţinerea şi folosirea raţională a acestor săli nu este pretutindeni la un nivel corespunzător. Cauza trebuie căutată şi în slabul spirit gospodăresc al unor antrenori. In opoziţie cu exemplul pozitiv al antrenorilor Marcel Mărăşescu din Craiova şi Andrei Kerekeş, din Reşiţa, care s-au preocupat de utilarea sălilor prin resurse locale, la cluburile Petrolul Ploieşti sau C.S.O. Baia Mare nu există preocupare pentru această problemă. Unele asociaţii şi cluburi dau chiar altă destinaţie aparatelor (exemplu C.S. Oradea).

★

In ceea ce priveşte activitatea biroului federal ales cu prilejul Conferinţei UCFS, acesta se străduieşte să lucreze activ, să analizeze problemele de bază ale gimnasticii, luînd hotăriri corespunzătoare şi desfăşurînd în general o muncă colectivă. In ultimul timp s-a îmbunătăţit munca de îndrumare şi control, asi-

Din cuvîntul partic

***Conf. BUCUR CONSTANTIN**, şeful catedrei de educaţie fizică de la Institutul Politehnic Timişoara:* Una dintre cauzele activităţii necorespunzătoare în domeniul gimnasticii din învăţămîntul superior este slaba pregătire a tinerilor în cadrul şcolilor medii. Tinerii vin la facultate fără o pregătire fizică generală şi specială corespunzătoare.

Nerespectarea principiului continuităţii contribuie, de asemenea, la îngreunarea obţinerii unor performanţe înalte în gimnastică. Propun organizarea unor tabere studenţeşti pe timpul vacanţelor pentru studenţii fruntaşi la sport, în cadrul cărora ei să-şi poată continua activitatea.

MIHAI BOTEZ, antrenor la asociaţia sportivă U.V. Arad: *Condiţiile de practicare a gimnasticii sînt mereu mai bune, activitatea însă nu a ţinut pasul cu îmbunătăţirea condiţiilor. Mulţi antrenori au dat dovadă de delăsare, pierzînd din vedere necesitatea de a fi nu numai tehnicieni ci şi pedagogi. Eu personal am dat dovadă de delăsare în muncă — aceasta şi din cauză că nu am fost ajutat şi controlat. In 13 ani de cînd lucrez ca antrenor, tovarăşii de la federaţia de gimnastică nu au venit niciodată să vadă cum muncesc.*

In gimnastică noi trebuie să acordăm o importanţă mai mare individualizării antrenamentelor şi găsirii unor mijloace cît mai eficiente pentru dezvoltarea calităţilor fizice ale gimnaştilor. Propun introducerea unor norme pentru antrenori, în sensul ca aceştia să fie obligaţi să pregătească anual un anumit număr de gimnaşti de diferite categorii

Dr. REMUS LUDU, de la dispensarul central pentru sportivi: Foarte puţini gimnaşti apreciază importanţa controlului medico-sportiv în activitatea lor. Colaborarea între antrenori şi medicul sportiv este încă foarte slabă.

Munca ştiinţifică în gimnastică nu este la nivelul cerinţelor. Prezentarea de referate, organizarea de cercuri de referate, publicarea unor lucrări valoroase ar contribui mult la elucidarea unor probleme importante ale antrenamentului.

FRANCISC BARABAŞ, preşedinte al comisiei regionale de gimnastică, regiunea Mureş-Autonomă Maghiară: *Consider ca o cauză obiectivă a dezvoltării insuficiente a gimnasticii faptul că F.R.G. a lucrat fără un plan de perspectivă.*

F.R.G. nu a colaborat în suficientă măsură cu organele de resort din Ministerul Învăţămîntului, în special în privinţa alcătuirii calendarului competiţional. De exemplu, campionatele de juniori au fost programate în toiul perioadei de examene.

O altă cauză a lipsurilor o constituie comoditatea multor profesori de educaţie fizică. Ei nu pun accent pe dezvoltarea fizică generală a elevilor, iar fără aceasta atingerea unor performanţe înalte în gimnastică — ca şi în alte sporturi — este imposibilă.

MIHAI TÎRNOVEANU, din serviciul de educaţie fizică al Ministerului Învăţămîntului: Ministerul Învăţămîntului a luat o serie de măsuri pentru îmbunătăţirea activităţii de gimnastică în şcoli, ca: organizarea unei consfătuiri pe ţară a profesorilor de educaţie fizică cu specializarea gimnastică, reorganizarea secţiilor în cadrul şcolilor sportive de elevi, organizarea anuală a campionatelor şcolilor medii, şcolilor profesionale, şcolilor sportive de elevi şi şcolilor cu program special de educaţie fizică, îmbunătăţirea bazei materiale. Aportul şcolilor la dezvoltarea gimnasticii trebuie să fie mai mare, la nivelul condiţiilor create.

Propun luarea următoarelor măsuri: înfiinţarea de noi secţii de gimnastică în toate asociaţiile sportive şcolare, întărirea secţiilor existente, elaborarea unor programe metodice pentru aceste secţii, îmbunătăţirea selecţiei în şcolile sportive de elevi şi în şcolile cu program special de educaţie fizică.

Conf. ADINA STROESCU, şeful catedrei de gimnastică din I.C.F.: *Cu toate străduinţele lor, cadrele didactice ale I.C.F. au avut şi unele lipsuri în privinţa pregătirii profesorilor şi antrenorilor, dînd dovadă în primul rînd de o insuficientă exigenţă în vederea asigurării unei pregătiri metodice unitare. O parte dintre absolvenţi au dat dovadă de bună pregătire la locul lor de muncă. Alţii însă ne-au dezamăgit. De exemplu tinerii profesori Dobranski, Murguleţ, Pongraţ şi Navodarski nu au dat nici un element valoros gimnasticii. Gimnastica cere multă muncă, dar şi pasiune. Cadrele didactice ale I.C.F. nu au reuşit să insufle suficientă dragoste şi entuziasm absolvenţilor pentru meseria aleasă. Legătura catedrei noastre cu profesorii de educaţie fizică este slabă.*

Angrenarea maselor în practicarea gimnasticii cere o muncă mai intensă de propagandă, în care organizarea serbărilor şi a demonstraţiilor, atît la oraşe cît şi la sate, trebuie să ocupe un loc de frunte.

ALEXANDRU MUREŞAN, din partea Comitetului Executiv al U.A.S.R.: Deşi condiţiile existente sînt bune, nivelul gimnasticii din învăţămîntul superior este scăzut. Dovadă, gradul de pregătire slab al concurenţilor la campionatele universitare. In unele institute, cadrele didactice de specialitate nu acordă atenţia cuvenită acestei discipline sportive (de exemplu, la Craiova, Petroşeni, Braşov ş. a.).

Au existat lipsuri şi în munca federaţiei, în special în privinţa controlului activităţii. Cît despre valoarea scăzută a gimnasticii masculine, consider că aceasta se datoreşte şi inexistenţei unui antrenor federal pentru băieţi.

U.A.S.R. va sprijini activ popularizarea gimnasticii în rîndurile studenţilor şi va sprijini munca de creştere a nivelului performanţelor la nivelul condiţiilor create şi al sarcinilor trasate de Partid mişcării sportive.

In cadrul lucrărilor consfătuirii a luat cuvîntul tovarăşul Aurel Duma, preşedintele Consiliului General al Uniunii de Cultură Fizică şi Sport, care a arătat, printre altele, că problemele care au stat în centrul consfătuirii au fost analizate multilateral, cu multă competenţă, aducîndu-se o contribuţie serioasă la îmbunătăţirea referatului prezentat, la îmbogăţirea propunerilor şi măsurilor ce urmează